01/12/2021

Παναγία Δοβρά: Σε προσκύνηση τέθηκαν Ιερά Λείψανα του Αποστόλου Ανδρέου και της Αγίας Αικατερίνης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 30 Νοεμβρίου 2021 το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Στην Ιερά Ακολουθία τέθηκαν σε προσκύνηση Ιερά Λείψανα του Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου και το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά του Ιατρού που αποθησαυρίζονται στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά, καθώς και

τεμάχιο Ιερού Λειψάνου της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης της Πανσόφου από την ιστορική Ιερά Μονή των Αγίων Αναργύρων Νησίου.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, την αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς προχθεσινῆς Κυριακῆς ἀκούσαμε, τόν διάλογο τοῦ Χρι-στοῦ μέ ἕναν ἄρχοντα πού τόν πλησίασε ζητώ-ντας νά μάθει πῶς θά κληρονομή-σει τήν αἰώνιο ζωή, ἀλλά ἀπομα-κρύνθηκε ἀπογοητευμένος, για-τί ἡ προσκόλλησή του στά ὑλικά ἀγα-θά, δέν τόν ἄφησε νά μοιράσει τά ὑπάρ--χο-ντά του στούς φτωχούς, ὅπως τοῦ ζήτησε ὁ Χρι-στός, προ-κει-μένου νά τόν ἀκο-λου-θήσει.

Ἄς ἀκούσουμε, λοιπόν, σήμερα τί λέγει ὁ ἅγιος Λουκᾶς σχετικά μέ τό θέμα τοῦ πλούτου μέ ἀφορμή αὐτή τήν εὐαγγελική περικοπή.

Μπορεῖ, βεβαίως, νά σκεπτόμεθα ὅτι ἡ περίπτωση τοῦ πλουσίου τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς δέν μᾶς ἀφορᾶ, γιατί ἐμεῖς δέν εἴμεθα πλούσιοι, «ἀλλά νο-μί-ζω», λέγει ὁ ἅγιος Λουκᾶ, «ὅτι ἄν μέ ἀκού-σε-τε θά παραδεχθεῖτε ὅτι πάντα εἶ-ναι καιρός νά μιλάει κανείς περί τοῦ πλούτου.

Ὅταν ὁ Κύριος εἶπε ὅτι ὁ πλοῦτος εἶναι ἐμπόδιο νά εἰσέλθει κανείς στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἔκπληκτοι οἱ μαθητές του τόν ρώτησαν ποιός ἄραγε μπορεῖ νά σωθεῖ, για-τί καί αὐτοί εἶχαν τή γνώμη ὅτι οἱ πλού-σιοι ἔχουν τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἄν οἱ πλούσιοι δέν θά σω-θοῦν, τότε ποιός θά σωθεῖ; Καί ὁ Κύ-ριος τούς ἀπάντησε: “Τά ἀδύνα-τα παρ᾽ ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστιν”.

Ἄς σκεφτοῦμε καλύτερα αὐτά τά λόγια», μᾶς προτρέπει ὁ ἅγιος Λου-κᾶς. «Ὅταν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρω-πος εἶ-πε στόν Κύριο τήν ἐπιθυμία του νά τόν ἀκολουθήσει, ὁ Κύριος τόν ρώ-τησε ἄν γνωρίζει τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ καί ἐκεῖνος ἀπήντησε ὅτι τίς γνω-ρί-ζει καί τίς τηρεῖ ἀπό μικρός. Ἀλλά ὁ Κύριος ἔδειξε καί σ᾽αὐτόν καί σέ ὅλους τούς ἄλλους ὅτι δέν εἶναι ἀρκετό νά τηρεῖ κανείς μόνο τίς ἐντολές τοῦ παλαιοῦ νόμου, ὅπως πίστευαν οἱ Ἑβραῖοι.

Γιατί ὅμως δέν εἶναι ἀρκετό; Διό-τι ὅλες οἱ ἐντολές τοῦ παλαιοῦ νό-μου εἶναι ἀρνητικές καί λένε νά μήν εἴμαστε αὐτοί καί αὐτοί. Δέν λένε ὅμως πῶς πρέπει νά εἴμαστε. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, πού ἦλ-θε γιά νά συμπληρώσει τόν νόμο, μᾶς ἔδωσε τίς ἐννέα σωτήριες ἐν-το--λές τῶν μακαρισμῶν μέ τίς ὁποῖ-ες μᾶς διδάσκει πῶς πρέπει νά εἴμαστε, ὥστε νά εἴμαστε τέλειοι.

Στόν ἄνθρωπο, λοιπόν, πού ἤθε-λε νά γίνει τέλειος καί εἶχε ἐκπλη-ρώ-σει τόν

παλαιό νόμο ὁ Χριστός εἶπε: ἄν θέλεις νά εἶσαι τέλειος, πή-γαινε, πώλησε τά ὑπάρχοντά σου, μοί-ρα-σέ τα στούς πτωχούς καί ἀκολού-θησέ με.

Γιατί ὁ Κύριος τοῦ ζήτησε νά πω-λήσει ὅλα ὅσα εἶχε καί νά τά δώ-σει στούς φτωχούς; Γιατί τό νά ἔχει κα-νείς μεγάλο πλοῦτο εἶναι τελεί-ως ἀσυμβίβαστο μέ τό νά ζεῖ κανείς σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Χρι-στοῦ. Πῶς μπορεῖ ἕνας ἄν-θρωπος πρᾶος καί ταπεινός νά χύ-νει συνέ-χεια δάκρυα βλέποντας νά ὑποφέ-ρουν οἱ ἀδελφοί του καί νά πολ-λα-πλασιάζει ταυτόχρονα τόν πλοῦτο του, νά κτίζει καινούρ-για σπίτια, νά ἀγοράζει καινούργια καί ἀκριβά αὐτοκίνητα καί ροῦχα;

Σίγουρα δέν μπορεῖ, γιατί ἄν εἶ-ναι σπλαχνικός θά μοιράζει συνέ-χεια αὐτά πού ἔχει. Ἄν κρατάει γιά τόν ἑαυτό του τόν πλοῦτο του, αὐτό ση-μαίνει ὅτι ἀγαπάει τόν ἑαυ--τό του πιό πολύ ἀπό τόν πλη-σίον του. Ἀλλά ὁ Κύριος εἶπε νά ἀγαπᾶμε τόν πλησίον μας σάν τόν ἑαυτό μας. Κι ἄν ἔτσι ἀγαπᾶμε τόν πλη-σί-ον μας, δέν θά δώσουμε στόν ἀνή-μπορο καί τόν πεινασμένο ὅλα ὅσα ἔχουμε;

Γι᾽ αὐτό καί λέει ὁ Κύριος Ἰησοῦ Χριστός ὅτι, ἄν δέν θέλουμε νά ἀφή-σουμε τόν πλοῦτο μας, δέν θά εἰσέλθουμε στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, διότι σ᾽αὐτή τήν περίπτωση παρα-μέ-νουμε σκληρόκαρδοι καί μισάν-θρω-ποι ἐγωιστές.

Ποιά σχέση ὅμως ἔχουν ὅλα αὐτά μέ μᾶς, τούς ἀνθρώπους πού δέν ἔχουν πλοῦτο», ρωτᾶ ὁ ἅγιος Λου-κᾶς, προλαμβάνοντας τή δική μας ἐρώτηση. «Ἔχουν ἄμεση σχέ-ση», ἀπαντᾶ. «Σκεφτεῖτε τί εἶναι αὐτό πού βλάπτει τήν ψυχή ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων πού ἔχουν πλοῦτο. Τήν βλάπτει ὅτι βάζουν τά ἀγαθά, τίς διάφορες ἀπολαύσεις καί τήν πολυτέλεια πάνω ἀπ᾽ὅλα. Τά θεω-ροῦν πιό σημαντικά καί ἀπό τά πνευματικά ἀγαθά.

Αὐτός πού εἶναι προσκολλημένος στά γήινα, πού ζητᾶ ἀπολαύσεις, αὐτός πάσχει ἀκριβῶς ἀπό ἐκεῖνο τό πάθος πού δέν ἀφήνει τούς πλού-σιους νά εἰσέλθουν στή βασι-λεία τοῦ Θεοῦ.

Ἄν ἐμεῖς, παρ᾽ ὅλο πού δέν εἴμα-στε πλούσιοι, ζητᾶμε τίς ἀπο-λαύ-σεις καί τίς χαρές τῆς ζωῆς, ἄν ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας εἶναι ἡ εὐη-με--ρία, ἄν ὅλες οἱ σκέψεις μας εἶ-ναι πῶς νά περάσουμε καλύτερα σέ αὐ-τή τή ζωή καί μόνο αὐτό ἐπι-διώ-κου-με, τότε σίγουρα εἴμα-στε μα-κριά ἀπό αὐτό πού ζητᾶ ὁ Κύ-ριος.

Ὁ Θεός ὅμως μπορεῖ νά μᾶς σώ-σει ὅλους, πτωχούς καί πλουσίους. Μπο-ρεῖ νά σώσει τόν πλούσιο, ἄν ἐκεῖνος μετανοήσει, ἄν διώξει ἀπό τήν καρδιά του τήν προσκόλληση στά γήινα ἀγαθά. Καί μόνο ἕνα πράγ-μα νά ἐπιδιώκει, τό νά εἶναι φίλος τοῦ Θεοῦ» καί ἀπό τόν πλοῦτο του νά βοηθᾶ καί τούς ἀνθρώπους.

Ἄλλωστε, ἐμεῖς οἱ χριστιανοί ἔχουμε ἄλλο πλοῦτο πού θά πρέπει νά μᾶς ἑλκύει καί νά μᾶς χαρο-ποιεῖ. Καί δέν ἐννοῶ τά καλά ἔργα ἤ τόν ἀγώνα γιά τήν ἐν Χριστῷ ζωή πού κάνει ὁ καθένας μας, ἀλλά τόν πλοῦτο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκχέεται καί διά τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν ἁγίων του πού πλου-τίζουν τή ζωή μας καί μᾶς θεραπεύουν καί μᾶς στηρίζουν καί μᾶς παρηγοροῦν.

Καί ἕναν τέτοιο πλοῦτο, μαζί μέ ἄλλους βέβαια, ἔχουμε καί ἐμεῖς, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τό ἱερό καί χαριτόβρυτο καί θαυ-μα-τουργό λείψανο τοῦ ἁγίου Λου-κᾶ, τό ὁποῖο ἔχουμε τήν εὐλογία νά τό προ-σκυ-νοῦμε ἀπόψε μαζί μέ τό ἱερό λεί-ψανο τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀν-δρέου τοῦ πρωτοκλήτου, τοῦ ὁ-ποίου τή μνήμη ἑόρτασε ἡ Ἐκ-κλη-σία μας σήμερα, ἀλλά καί τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καί πανσόφου Αἰ-κα-τερίνης, πού ἑόρτασε πρό ἡμε--ρῶν. Καί ἀποτελοῦν πλοῦτο καί θησαυρό ἀδαπάνητο τά τίμια λεί-ψανα τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι ἡ χάρη πού μᾶς μετα-δί-δουν δέν ἐξαντλεῖται ποτέ, ἀλλά πάντοτε μᾶς θεραπεύουν, ὅταν ἐπι-καλούμεθα μέ ταπείνωση τή βοή-θειά τους, γιατί ἐκτός ἀπό τόν Θεό ἀγάπησαν καί τόν ἄνθρωπο.

Αὐτό ἀποδεικνύουν καί τά πολυ-άριθμα θαύματά τους, ἕνα ἀπό τά ὁποῖα, θά ἤθελα νά σᾶς διαβάσω καί ἀπόψε, ὅπως τό ἀφηγήθηκε ἡ κυρία πού τό ἔζησε.

Ἡ κ. Ε.Π. ἀπό τίς Σέρρες εἶχε σο-βα-ρό πρόβλημα στό ἔντερό της καί φοβόταν νά χειρουργηθεῖ, ἄν καί οἱ γιατροί στό 424 Στρατιωτικό Νο-σο-κομεῖο τῆς Θεσσαλονίκης τῆς εἶχαν πεῖ ὅτι πρέπει νά χειρουρ-γη-θεῖ ἄμεσα.

Μία νύχτα εἶδε στόν ὕπνο της ὅτι βρισκόταν στό χειρουργεῖο καί ὅτι παρακολουθοῦσε μία ἐπέμβαση. Ἕνας ἐπίσκοπος μέ ἄμφια καί ἐπι-σκοπική μίτρα ἦταν ὁ χειρουρ-γός. Ἀποροῦσε πῶς εἶναι δυνατόν νά χει-ρουργεῖ ἕνας δεσπότης. Κάποια στιγμή ὁ δεσπότης ἄφησε τόν ἀσθε-νῆ καί τήν πλησίασε, τῆς ἔπια-σε τό χέρι καί τήν ἐνεθάρρυνε.

Τό πρωί τηλεφώνησε στήν ἀδελ-φή της καί τῆς διηγήθηκε τό παρά-ξενο ὄνειρο. Ὅταν τό ἄκουσε ἐκείνη, τῆς εἶπε ὅτι αὐτός μᾶλλον ἦταν ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ Ρῶσος, τόν ὁποῖο ἡ ἄρρωστη δέν γνώριζε.

Τή συνομιλία αὐτή, τῶν δύο ἀδελφῶν, τήν ἄκουσε τυχαῖα ἡ κόρη της, ἡ ὁποία ἐρ-γαζόταν στό 424 Στρατιωτικό Νοσοκομεῖο, καί εἶπε στή μητέρα της ὅτι στήν αὐλή τοῦ Νοσοκο-μείου ὑπάρχει ἕνα πα-ρεκ-κλήσι τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Μάλι-στα τήν συνό-δευ-σε στό παρεκκλήσι γιά νά προ-σκυ-νήσει.

Μόλις μπῆκε ἡ κυρία καί εἶδε τήν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀναγνώ-ρισε ἀμέσως τόν ἐπί-σκοπο πού εἶδε στό ὄνειρό της, καί χωρίς κανένα φόβο καί μέ τή

βε-βαιότητα μάλι-στα ὅτι θά ἔχει τή βοήθεια τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀποφά-σισε νά χει-ρουρ-γηθεῖ. Ἡ ἐγχείρηση ἔγινε πράγ-ματι καί ἦταν ἀπόλυτα ἐπιτυ-χημένη, ὥστε ἡ κ. Ε.Π. νά εἶναι ὑγιής καί νά δοξάζει τόν Θεό καί τόν ἅγιο Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νά τήν βοηθήσει, χωρίς ἐκείνη οὔτε νά τόν γνωρίζει οὔτε νά τοῦ ἔχει ζητήσει νά τή βοηθήσει κατά τήν ἐπέμβαση. Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, τήν χάρη τῶν ἁγίων μας, καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καί τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, ὁ ὁποῖος ἦταν ψαρᾶς καί ὁ Χριστός τόν κάλεσε καί τόν ἔκανε ἁλιέα ἀνθρώπων, ἀλλά καί τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, ἡ ὁποία ἦταν πάνσοφος, πού θεώρησε τά πάντα τιποτένια, προκειμένου νά κερδίσει τόν Χριστό.

Δείτε φωτογραφίες:

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK